

En byggfirma med mänskligt ansikte

Byggföretaget Dipart har byggt upp sin verksamhet kring en gemensam syn på vad som är viktigt, både i jobbet och i samhället i övrigt. Sedan många år tillbaka hjälper Diparts medarbetare hemlösa människor att få glasögon, ger kläder till stadsmissionen och samlar pengar till »Världens barn«. Även i vardagslivet syns engagemanget.

MAGNUS HADE JUST muckat från kåken. Han hade inte en susning om vad han skulle ta sig till. Men hans mentor på fängelset hade gett honom ett tips. Jens på byggföretaget Dipart. Han kanske hade jobb. Magnus var osäker, han hade aldrig i sitt liv jobbat med händerna.

– Hammare och spik hade jag ungefär sett på tv, säger han. Det kändes lite nervöst att ringa och be om byggjobb då.

Men på Dipart fick han arbete. Han stannade i åtta månader, tills han åkte in i fängelset igen. När vi talas vid i dag har han muckat och flyttat till sin flickvän i Kiruna. Men han minns Jens Hoffmann som »en riktigt god människa«, som inte bara gav honom chansen att komma tillbaka. Magnus fick yrkeskunskaper på köpet.

Byggföretaget Dipart tänkte redan från starten i begreppet etisk värdegrund. Jens Hoffmann hade lämnat Östergötland och sin anställning på reklamfirman som gått i konkurs. Han och kompisen Tomas Frankborn försörjde sig ett tag som knallar (gårdafarihandlare), ett slitigt jobb. I stället började de koncentrera sig på att montera balkongräcken i Stockholmsområdet. De blev inte alltid så trevligt bemötta som underleverantörer, vilka byggbranschen är full av. Och de lovade sig själva att när de startade sitt företag skulle de vara trevliga mot sina leverantörer. Men inte bara det. På agendan stod också att de bara skulle jobba tillsammans med dem som hade likadan värdegrund.

Diparts kontor ligger i en vacker villa i Nacka. Vi sitter i konferensrummet och frossar i höstens första clementiner, samtidigt som Jens Hoffmann berättar historien om Dipart. Han talar om en målsättning att det ska kännas rättvist, utvecklande och trivsamt för alla anställda. Ett tydligt mätinstrument på trivsel är sjukfrånvaron på firman, som ligger på hälften av genomsnittet för branschen.

TILL KUNDEN SÄLJER DE »problemlösning på ett mänskligare och personligare sätt«. De vill ha ett företag där alla delar samma kärnvärden. Leva efter ett koncept de tror på. Sätta andra spår än de krasst affärsekonomiska. Bland annat har de tagit öppen strid mot branschens omfattande svartjobbsmoral. En debatt man har kunnat följa i olika branschtidningar och något som inte alltid setts med blida ögon av omvärlden, då det ligger stora pengar i marknaden som saluför svartarbete. Men det handlar också om att se människor som av olika anledningar haft det svårt. Om det funnits en tanke bakom är det kanske Jens Hoffmanns känsla av att det blir lite roligare om inte alla är helt lika varandra.

–Att vi människor har lite olika bakgrund innebär också att vi släpper in dem som är svagare än vi.

Jens Hoffman har just pratat i telefon med Magnus, som villkorlig frigivning kom till Dipart för ett par år sedan. En arbetsam norrlänning som var hos företaget under nästan ett års tid. Men en dag dök Magnus inte upp. Något hade hänt under tiden i frihet och han hade fått ett disciplinstraff som gjorde att hans villkorliga frigivning drogs tillbaka. Men det visste ju inte Jens Hoffmann som undrade och oroade sig. Efter en tid fick han höra att Magnus muckat, men

åkt upp till Kiruna, för att starta om på nytt. Jens Hoffmann, som förstått att knarket flödade däruppe blev orolig och tog kontakt. Han ville ha tillbaka en duktig byggare och han ville framför allt inte höra att han tagit återfall.

–Magnus blev så klart jätteglad när jag hörde av mig. Men nu hade han just träffat en tjej som hade barn och han ville försöka börja om däruppe. Han var drogfri och lycklig, men arbetslös.

HAN BERÄTTAR OCKSÅ om en ung invandrartjej som skulle göra sin praktik här. Hon låg risigt till i sina teoretiska ämnen. Och i Jens Hoffmanns värld är det jätteviktigt att även de som väljer att jobba praktiskt, även fixar den teoretiska biten. Han lyckades få till att hon skulle få plugga även under sin praktik, så att hon kunde få Godkänt även i kärnämnen. För bara några veckor sedan gjorde de upp en studieplan tillsammans med hennes rektor och en mentor på firman utsågs som skulle hjälpa henne med studierna. Men i dag när han berättar om henne är han lite uppgiven. Hon har nämligen slutat komma till jobbet. Och vad kan man göra?

Är det inte jobbigt att bli så personligt engagerad i sina anställda? Vore det inte enklare att anställa folk utan en massa problem med sig i bagaget?

–Jo, det är skitjobbigt. Jag blir självklart ofta ledsen och besviken. Och trött, ibland jobbar man bara i motvind. Vi har haft killar med drogproblem som stulit saker för hur mycket pengar som helst ute på byggena. Men jag kan inte låta bli. Förutom att de blir glada över chansen, så ger det mig och företaget så mycket annat. Behållningen i att se när de lyckas är så ofantligt mycket större än man kan ana. Det har jag och mina övriga medarbetare pratat mycket om, att i vår företagsidé inte acceptera att det bara är pengarna som styr. Att vi bryr oss genom aktiva handlingar i samhället.

Men Jens Hoffmann vill ändå poängtera att nittio procent av dem som arbetar på Dipart är anställda på yrkesmeriter. De är duktiga snickare. Han måste ju tänka affärsmissigt. Också.

HAN RESONERAR stort och generöst. Men om man nu sysslar med byggen. Varför inte bygga hem åt de hemlösa? Svaret är krasst att det handlar om helt andra pengar. Det har man inte råd med. Nu när vintern närmar sig är det klädinsamling åt hemlösa som är aktuellt. Men det som gjort Dipart mest kända i välgörenhetssammanhang är kanske deras samarbete med Vision.nu, en grupp kvinnliga optiker. I deras butik samlades begagnade glasögon på hög. Glasögon som fungerade, men inte på sin ägare. En ide föddes. Bland de hemlösa borde det väl finnas minst lika många med synfel som på andra platser, på härbärgena kanske det dessutom fanns folk som av olika anledningar inte förmådde skaffa nya glasögon. Byggarbetare och optiker samlade med gemensam energi ihop glasögonen och började besöka Stockholms natthärbärgen. I dag har närmare tusen personer fått hjälp med glasögon av Dipart och Vision.nu.

–Alla människor med dålig syn kan ju förstå vilken annorlunda livskvalitet även ett par enklare begagnade glasögon kan erbjuda. ☺